

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Recticel N.V.

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „RENOFLEX” voor onder meer waren van de klassen 17 en 20 (opvulmateriaal voor zetels, banken van voertuigen, meubelen, ...) — aanvraagnr. 1 278 175

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: nationale beeldmerken „FLEX” voor waren van de klassen 17 en 20 (rubber, bedden, matrassen, opklapbare meubelen, bureaus, ...)

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor alle omstreden waren

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling

Middelen: het gevaar van verwarring van het gemeenschapsmerk met de oudere merken is duidelijk, gelet op de overeenstemming van de tekens en het feit dat de door de merken aangeduide waren deels dezelfde en deels soortgelijk zijn.

Het gemeenschapsmerk lijkt sterk op de oudere merken, omdat het wordelement en dominerende bestanddeel van de oudere merken, te weten FLEX, deel uitmaakt van het omstreden gemeenschapsmerk RENOFLEX. De toevoeging van het woord RENO wijzigd de totaalindruk niet.

Aldus schendt de bestreden beslissing artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad.

Voorts heeft het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt het rechtszekerheidsbeginsel geschonden.

Beroep, op 11 april 2005 ingesteld door Comunidad Autónoma de Madrid en Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-148/05)

(2005/C 143/77)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Comunidad Autónoma de Madrid en Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA), gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door C. Fernández Vicién, D. Ortega Peciña en J. Sabater Marotias, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

— de beschikking van de Commissie nietig te verklaren, en

— de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen de beschikking van de Commissie waarbij MINTRA overeenkomstig het „Europees systeem van rekeningen — ESR 1995” (ESR 95) van bijlage A bij verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 inzake het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap ⁽¹⁾ bij de algemene sector „overheid” is ingedeeld. Het ESR 95 bestaat uit definities, nomenclaturen en voorschriften inzake boekhoudmethoden die de lidstaten gebruiken bij het opstellen van hun rekeningen en nationale economische statistieken. Dit boekhoudsysteem wordt eveneens in het kader van de procedure inzake budgetoverschrijdingen toegepast.

MINTRA is een aan de Consejería de Transportes e Infraestructuras toegevoegd publiekrechtelijk lichaam van de Comunidad de Madrid. Het heeft eigen rechtspersoonlijkheid en een eigen vermogen, en beschikt over volledige handelingsbevoegdheid. Het is ten overstaan van de Comunidad de Madrid tevens bevoegd om zelfstandig schulden aan te gaan.

Tot staving van haar vorderingen beroept verzoekster zich op:

- schending van diverse regels van het ESR 95, betreffende de indeling van de institutionele eenheden als „markt-” of „niet-markt”-entiteiten;
- schending van het vertrouwensbeginsel, voorzover de bestreden beschikking radicaal afwijkt van de door Eurostat vastgestelde indeling van MINTRA zoals die blijkt uit een brief van 14 februari 2003. Deze herindeling is er gekomen na een beslissing, in dezelfde zin, van Eurostat in een soortgelijk geval, namelijk dat van het Oostenrijkse publiekrechtelijke lichaam Bundesimmobiliengesellschaft. In dit verband benadrukt verzoekster dat de bestreden beschikking voor haarzelf en voor MINTRA bijzonder ernstige financiële gevolgen meebrengt, aangezien de schuld van het publiekrechtelijke lichaam in de rekeningen van de Comunidad de Madrid wordt opgenomen. Verder wordt MINTRA mogelijk gedwongen tot opzegging van de reeds gesloten overeenkomsten met betrekking tot het plan voor de uitbreiding van het metronet dat de Comunidad de Madrid, uitgaande van de indeling van februari 2003, heeft opgevat;
- schending van de motiveringsplicht, voorzover, onder meer, in de bestreden beschikking geen melding is gemaakt van de rechtsgrondslag ervan en evenmin van de concrete feitelijke gegevens waarop zij is gebaseerd.

(¹) PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1.

Beroep, op 18 april 2005 ingesteld door Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry en de stichting MTK tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-150/05)

(2005/C 143/78)

(Procestaal: Fins)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Markku

Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry en de stichting MTK, vertegenwoordigd door Kari Marttinen, advocaat.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking (¹) in haar geheel nietig te verklaren;
- subsidiair, indien dat onmogelijk is, nietig te verklaren het deel van de bestreden beschikking dat de daarin genoemde gebieden in de Republiek Finland betreft;
- meer subsidiair, indien ook dat onmogelijk is, de beschikking nietig te verklaren voorzover zij betrekking heeft op de in punt 6.2.2.7 van het verzoekschrift genoemde gebieden;
- verweerster te verwijzen in de kosten en de wettelijke rente.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens verzoekers is de beschikking in strijd met het gemeenschapsrecht, met name artikel 4 van de habitatrichtlijn en bijlage III daarbij. Tot staving van de onwettigheid van de beschikking worden vooral drie middelen aangevoerd:

- a) Het Natura 2000-netwerk is volgens artikel 3 van de habitatrichtlijn een coherent Europees netwerk van beschermingszones. De coherentie van het netwerk en een gunstig beschermingsniveau worden verzekerd doordat artikel 4 van de richtlijn en bijlage III daarbij, betreffende de selectie van de gebieden, verbindend zijn voor de lidstaten en de Commissie. Bij de selectie kan daaraan niet worden voorbijgegaan, evenmin als aan de voorbereidende of partiële besluiten. De gebieden moeten worden geselecteerd aan de hand van criteria die voor alle lidstaten gelijk zijn.
- b) De in bijlage III genoemde fase 1 (fase van de lidstaten) en fase 2 (fase van de Commissie) vormen een geheel, bestaande uit handelingen met rechtsgevolgen. De procedure in fase 2 en de beschikking inzake de gebieden van communautair belang zijn niet in overeenstemming met de richtlijn indien het voorstel in fase 1 niet voldoet aan de vereisten van de richtlijn, en
- c) in fase 2 moet de Commissie samen met de lidstaten de voorstellen van de lidstaten op elkaar afstemmen en in de grenzen van de boreale biogeografische gebieden de correcties aanbrengen die een gevolg zijn van studies betreffende het gunstige beschermingsniveau die meer dan één lidstaat bestrijken.